

Най-характерното нѣщо на тази църква, което я дори и днесъ рѣзко отличала отъ останалите такива въ царството, това е дървената рѣзба (марангозъ) на иконостаса ѝ, който просто поразява човѣка съ своята обширна композиция и художествена обработка¹⁾.

Последниятъ е билъ изработенъ отъ майсторите — марангозчии Попъ Константинъ отъ Трѣвна и Никола Матѣевъ и неговия синъ Йонко Марангозчията отъ с. Ново-село. Цѣлиятъ иконостасъ е билъ изработенъ въ Ново-село и следъ това на части донесенъ въ църквата и композиранъ.

Кога точно е станала изработката му — не можахме да узнаемъ. Предполагаме, обаче, че това ще да е било къмъ края на 40-тѣхъ години на м. в., т. е. само нѣколко години следъ обновлението на църквата, или, най-късно, въ началото на 50-тѣхъ години. Това си мнение ние обосноваваме съ факта, че Попъ Константинъ е роденъ около 1821 г., и че, следователно, за да е владеялъ съ такова съвършенство занаята, т. е. марангозчилъка, последниятъ не ще да е билъ по-младъ отъ 25-30 г.

Че напрата пъкъ на иконостаса не датира по-късно отъ началото на 50-тѣхъ години, става явно отъ това, че стари севлиевски граждани, двѣстъ покойници, родени презъ 30-тѣхъ години, сѫ ни разправили какво че не си спомняятъ кога е правенъ последния: така сѫ го запомнили отъ деца.

Отъ 1821 г. до Освобождението (1877 г.) при църквата Св. Пр. Илия сѫ служили около двадесетъ свещеници, отъ които най-образованъ и видавающъ е билъ свещеникъ Маринъ Софрониевъ, който е приелъ свещеническия санъ въ 1868 г. Той е и „първия“ икономъ въ града. Избранъ е билъ за такъвъ въ началото на 1870 г. Утвърдявавето му въ новия чинъ, т. е. за архиерейски намѣстникъ, е станало вследствие на една писмена молба, подписана отъ нѣколко по-видни севлиевски граждани.

Понеже притежаваме въ оригиналъ казаната молба, то ще я процитираме тукъ текстуално:

„Долоподписаватъ, поднасями настоящето си молитвено на Ваше Превъзходителство, и ви молимъ да призовавате Свещеника ни Марина П. Софрониева за икономъ на сичкитъ священици въ градъ ни Севлиево и въ каазж-тѫ, когото ний избрахми и опълномощихми да бѫде начальникъ

¹⁾ Струва ни се, че по-художествено изработенъ иконостасъ отъ севлиевския, освенъ онъ въ Самоковъ, нѣма въ България.